

műút

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Balogh Gergő (1991, Budapest) doktorandusz, ELTE BTK · Dunai Tamás (1981, Szeged) médiakutató, egyetemi tanársegéd · Falvai Mátyás (1984, Győr–Budapest) író · Fehér Renátó (1989, Szombathely) költő · Fukui Yusuke (1971, Toyama, Japán) 1991-től Budapesten él, képzőművész · Gécsi János (1954, Monostorpályi) író, képzőművész · Kerber Balázs (1990, Budapest) költő, kritikus, a Félonline versszerkesztője · Kiss Tibor Noé (1976, Budapest) író, tördelőszerkesztő · Krupp József (1980, Budapest) az ELTE Latin Tanszékének adjunktusa · Lapis József (1981, Sárospatak–Debrecen) kritikus, szerkesztő · Pataki Viktor (1989, Budapest) doktorandusz, ELTE BTK · Radnóti Sándor (1946, Budapest) esztéta, kritikus, filozófus, irodalomtörténész, egyetemi tanár · Selyem Zsuzsa (1967, Marosvásárhely) író, irodalomtörténész · Sopotnik Zoltán (1974, Salgótarján) költő, író, szerkesztő, kritikus · Szabó Gábor (1964, Szeged) kritikus, a SZTE Magyar Irodalmi Tanszékének oktatója · Szántai Márk (1993, Orosháza–Szeged) kritikus, a SZTE BTK mesterszakos hallgatója · Szöllősi Géza (1977, Budapest) képzőművész · Szvoren Edina (1974, Budapest) író · Tarsay Zoltán (1987, Budapest) költő, író, műfordító · Ureczky Eszter (1984, Sárospatak–Debrecen) irodalmár, kritikus · Vajna Ádám (1994, Budapest) költő, szerkesztő · Váró Kata Anna, a Debreceni Egyetem adjunktusa, film- és színházkritikus · Visy Beatrix (1974, Budapest) irodalomtörténész (PhD), kritikus

E számunkat **Fukui Yusuke** művei, illetve azok részletei díszítik. A reprodukciókat a művész engedélyével közöljük.

Műút · irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat · ISSN 1789-1965 · Megjelenik a **Szépírók Alapítvány** kiadásában Miskolcon · Főszerkesztő; Művészet: **Zemlényi Attila** (zemlenyi@muut.hu) · Főszerkesztő-helyettes; Kritika, esszé: **Jenei László** (jenei3715@gmail.com) · Szépirodalom, képregény: **Borda Réka** (borda.reka@muut.hu) · Kritika, esszé; Olvasószerkesztés és korrektúra: **Vásári Melinda** (vasari.melinda@muut.hu) · Képszerkesztés, design: **Tellingner András** (telli@chello.hu) · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** (kishonthy@muut.hu) · **Szerkesztőség:** 3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 14. · +36 46 326 906 · muut@muut.hu · www.muut.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · twitter.com/muut_folyoirat · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** (szepmestersegek.alapitvany@gmail.com) · Layout és logo: **Szurcsik János** (mail@janos.at; www.janos.at) · **Előfizethető: Szépírók Alapítvány** (3530 Miskolc, Széchenyi István u.14. · Tel.: +36 46 326 906) és az **OTP Bank Nyrt. Miskolci Igazgatósága** 11734004-20412245 számlaszámán, pontos elérhetőség megjelölésével, közvetlenül vagy postai átutalással · Előfizetési díj egy évre: 4740 Ft. Nyomda és kötészet: **Tipo-Top Nyomda**, Miskolc · Felelős vezető: **Solymosi Róbert** · Műút portál: **www.muut.hu** · ISSN 1789-2635 · Felelős szerkesztő: **Borda Réka** (borda.reka@muut.hu) · Szerkesztőbizottság: **Bárány Tibor** (Kiskáté), **Ferencz Mónika** (webszerkesztő), **Jenei László**, **Kishonthy Zsolt**, **Tellingner András**, **Vásári Melinda**, **Zemlényi Attila**

nka

MissionArt
Galéria

KISS Tibor Noé

szívrítmus

eszternek

1
szürke kockaházak között futok
az udvarokon fűnyírót szerelnek
belehajolnak a kettes golf motorterébe
megsimogatják a macskát az ablakpárkányon
kitergetik a fehér lepedőket a tyúkólak között
distance one kilometer

2
az autóvillamossági szerviz
melletti betonplaccon
csatakos szőrű kutya
heverésnek egykedvűen
megkönnyebbülök
korai volna ritmust váltani
egyelőre még magamat is
nehezen követem

jártam már ennél a szerelőnél
az omladozó műhelyben
eldobált polimerszalagok
villáskulcsok és fáziskeresők
rikító sárga ipari gázpalackok
között a falinaptáron
egy félmeztelen nő
fehér neccharisnyában
hátrabilincsel kézzel
a szerelő közben
villanykábeleket és a nissan hátsó lámpáját
lóbálva rohécselt tovább
nem lesz semmi gond
újra engedelmes lesz a kicsike
pont mint azelőtt
indexelés közben is
tud neki gázt adni

3

nemrég láttam egy természetfilmet
két szibériai vadászt megtámadott egy tigris
egyikük elindult a legközelebbi településre segítségért
negyven kilométert futott a derékig érő hóban
sebesült térdje ezalatt beásta magát és órákon keresztül
farkasszemét nézett a tigrissel

a budapesti állatkertben
láttam először tigrist
túl közel mentem a rácsokhoz
az állat az arcomba pisílt
az ammónia égetett
azt hittem megvakulok
ötéves voltam
anyám próbálta kimosni a szememet
bőgtem mint egy törött lábú indiai antilop
közben a tigris leheveredett a kifutó sarkába

4

az üres iskolaudvaron
kupacokban állnak a falevelek
látom magamat átbújni
a szétfeszített rácsok között
a kezemet fogom
te is átbújsz utánam
a falevelek közé fekszünk
egymáshoz közel
belekezdek a mesébe
még csak a kerekdönél járok
de te már alszol
nézem ahogy hintázik a mellkasod
hallgatom a szuszogásodat
együtt süppedünk tovább

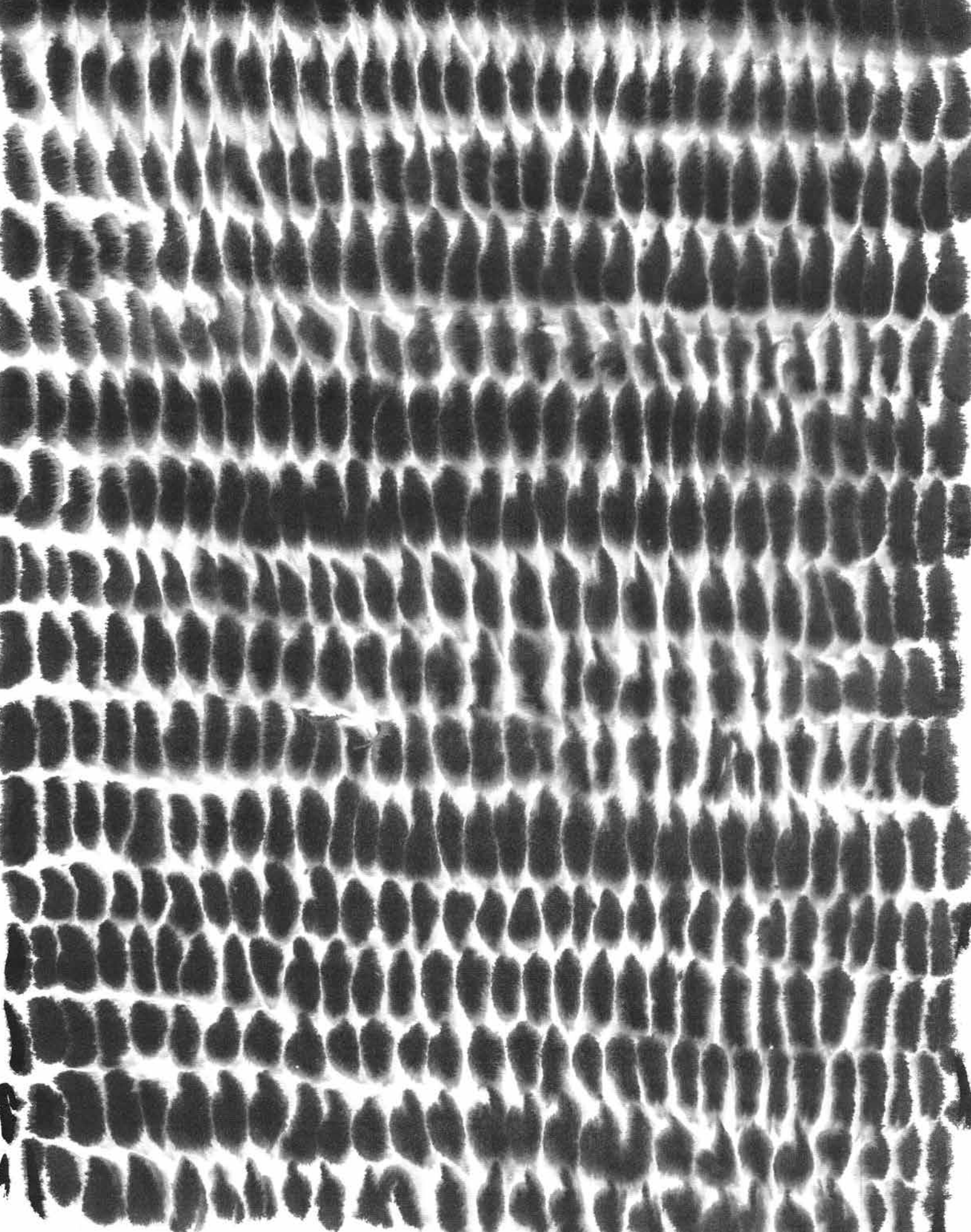
5

a kocsibejáró előtt érem el az öt kilométert
a kulcs ott hever a borókabokor alatt
csak fel kéne vennem
bedugni a zárba
lefeküdni a földre
hagyni hogy a kutyák összenyalják az arcomat
de a lábaim még visznek
képtelen vagyok megállni
futok
futok tovább
futok tovább a martinovics ignác utcában
délkelet felé
47° 18' 4.3" N
19° 14' 16" E

6

két óra
tizenhat kilométer
elképzелhetetlen
végtelen
még sosem futottam nyolc kilométernél többet
valami mindig közbejött

a szomszéd a kisközért előtti padon üldögél
a babakocsira könyökölve nyomogatja a telefonját
elképzelem ahogy pittyeg a samsung
a halk gögicsélést a takaró alól
a prűszkölő távolsági buszt
odaköszönök
éppen csak fölnez
nem hallok semmit
a szédzsekim susog
lihegek és lobog a hajam
a szomszéd lába
gyökeret ereszt a földbe
kiguvad a szeme
talán a tekintetemben lehet
valami megátalkodottság

7

a benzinkút melletti kereszteződésben
hónapok óta tátong egy hatalmas gödör
nem temeti be senki
színültig megtelt vízzel
átugrom rajta
milyen kár hogy nem látod ezt a mozdulatot
az ugrás tökéletes ívét

nem láttad azt a gólt sem
amit sepsiszentgyörgyön lőttem a színészeknek
csak elmeséltem neked
a konyhaasztal mellett ülve
aznap amikor
először gyújtottuk be a kályhát
az új albérletedben
te rozét ittál én pálinkát
elmeséltem neked
hogyan bújtam el a védő háta mögé
hogy a kapus ne vegyen észre
és gyanútlanul kigurítsa a labdát
pontosan oda ahová szeretném
én pedig odaléptem
néztem az üres kaput
a kapus kétségbeesett tekintetét
gurult felém a labda

8

nyáron minden más volt
a vasútállomás melletti térre
egy cirkuszi társulat költözött
néztem a lakókocsik tövében
kérődző tevéket
kórót rágó pónilovakat
hózentrógeres artistákat
akik kurjongattak
és mezítláb járkáltak
az üvegszilánkok között

most népviseletbe öltözött lányok
ülnek a feldíszített lovakon
igazgatják az ünnepi pártát
idegesen rángatják a kantárt
piros csizmáik sarkát a lovak szügyébe mélyesztk
kerülgetik az audikat és az olajfoltokat
patacsattogás mávszignál despacito
piros fehér zöld
ősz hangulatképek
nemzeti vágta
én is futok
együtt fut mindenki
boldogok vagyunk

9

a bem utcai közkút karja be van ragadva
 alig tudom lenyomni
 és amikor végre sikerül
 csak összevissza fröcskölöm magam
 mint tízéves koromban a grondon
 a torkom kiszárad
 az ajkam összeragad
 nem vagyok én hozzá szokva ehhez
 vonszolom a testemet
 kétpercenként előveszem a telefonomat
 nincs erőm
 alig tudom megnyomni a gombokat
 az átlagom hét perc harmincöt másodperc
 per kilométer
 annak ellenére sem romlik
 hogy minden lépésnél úgy érzem
 nincs következő lépés
 de a tüdőmmel minden rendben
 a szívritmusom a helyére billent
 tudom érzem
 hogy innentől minden kilométert
 könnyedén magam mögött hagyok

a transzformátorháznál átlépek
 a 10 kilométeres határt
 az épület monoton zúgását
 gyerekzsivaj kíséri
 a fiúk ütik a mászóka fémrácsait
 a lányok sikoltoznak
 a játszótéren nyikorog a hinta
 fojtott trombitadallamok
 lassú töredezett dobütemek
 visszhangoznak a fejemben
 11 kilométer után
 kirobban belőlem a nevetés
 lehetetlen elfojtani
 az ultramaratonisták
 ezt nevezik a futás eufóriájának
 noradrenalin dopamin szerotonin
 drága neurotranszmitterek
 szentelessék meg a ti nevetek
 legyen meg a te akaratod
 azt mondtad eljössz velem frankfurtba
 talán bécsbe és varsóba is
 átszakítom a 12 kilométert jelző célszalagot
 fogtad a volánt és mosolyogtál
 én meg kiszálltam az albeából
 elindultam hazafelé
 ugrándoztam
 sétapálca lakkcipő kandeláber
 ezek hiányoztak csak
 a tettye utcai musicalemből
 fred astaire és ginger rogers
 vagy ginger rogers kétszer
 nekem mindegy
 ezek lennének
 ez a megfejthetetlen eufória
 13 kilométernél
 eggyé válni a mozgással
 az úttal és a széllel
 a leértékelt decathlonos sportcipővel
 magamra maradok az izmaimmal
 visszanyerem a kontrollt
 életre keltem
 dübörgő gép vagyok
 totális fegyelmezettség
 minden összeállt
 bal jobb bal jobb
 14 kilométernél járok
 28 sem volna lehetetlen

15

folyamatosan a telefonomat bámulom
 még tizenkét percet kell kibírnom
 mértékegységeket alkotok
 tizenkét sóhajtás egy perc
 tíz lépés tizenöt méter
 számolom az autókat
 a füstölgő kéményeket
 a kutyaólakat
 a betonjárdákon napozó kismacskákat
 a kutyák és a macskák arányát
 ha az apa és az anya is cirmos
 hogyan születhetnek fekete kismacskáik
 másfél percig ezen gondolkodom
 az tizennyolc sóhajtás
 nem tudom hány méter
 számolom a perceket
 hajnalban kísértelek le az utcára
 tizenkét órával ezelőtt
 negyvennégy óra múlva
 találkozunk újra
 az nincs két nap
 ha egyáltalán még látni akarsz valaha

16

az utolsó ezer méteren
 fokozom a tempót
 a lábam rogyadozik
 bennem kalapálsz
 minden lépésnél
 élvezem az ismétlődést
 a monotonitást
 soha nem akarok megállni
 el akarok veszni

a zenelejátszón a peer gynt nyitánya
 lelassítva széteffektezve
 fémes klimpírozás
 bársonyszintetizátor
 tundrabasszus
 zongoraindusztriál
 a mi számunk
 18 perc
 16 kilométer